

Aşk Şeytan İcadı

– AliKemal · 21 Ağustos 2015

"Senin şirretliklerinden kurtulabilmek için,
bir an önce ölmeliyim..."

Aşk, şeytan icadı!
Tüm şiirler dilsizdiler,
konuşamıyorlardı;
tüm yalancılar gibi...
İlan -ı aşk palavraları başlayalı ,
uzamıştı burunlar kuyruklu yalanlar gibi
ve çoğalmıştı acılar.
Ben yaşadım her çoğalmış acıyı;
biliyorum, üzerimde taşıyorum kirlerini...
İnanmıştımda yitik yıllarımın bîgünah saflığına,
aşkın rengine boyanmıştı ruhumun aklı,ğı,
aşkını kanatlandırmış uçuyordu
Hazarfen Ahmet Çelebi ruhuyla...
Ellerinde küçük ampulleriyle oynayan bir çocuktum henüz,
bu masumiyetimle yaşandı çelebiliğim.
Henüz gelişmemişti sindirim sistemim,
kolayca hazmedebiliyordum yutkunabildiklerimi.
Abandone olmuş boksör kadar sersemletmişti yediğim ilk yumruk
ve ringe ilk havlumu o yüzden atmıştım.
Başlığını unuttuğum ihanet öykülerinden ilkiydi.
Henüz bitmiş bir aşkın hüznüyle ağlıyordum, Türk filmi gözlerimle
geceyi alkole boğmuşum, yalnızlığına akıttığı göz yaşlarında...
Üzerime bulaşmış bu kiri paklayamadım hiç bir kurşunla,
nişancılıktaki acemiliğe verdim beceriksizliğimi...

Dinlediğim şarkıyı sen mi söylüyorsun?
Maziye ait hüzünlerimi, bir yelpaza serinliğinde uyutup
turnageçidi girdabında kahırlar gizliyorsun, biliyorum!
Bütün şarkılar arabesk...
Yaşadığım kentin varoşlarından doluyor kulaklarıma.
Ruhumun istediği armoni bu değil!
Uyumak için uzanışlarımda kulağıma fısıldayacağın ninniler istedim senden.

Çözemedin ruhumu...

Ne kadar kıymet biçtiysem sana, asla dinmedi hırçınlığın...
Bahçemi saran yaban otları gibi sömürdün toprağımı!
Anlayamadın samimî kaygılarımı ,
beceremedin sıcaklığını getirip ıssızlığıma sarılmayı;
kendi kendini heba ettin gönlümde...

Şirretliklerinden kurtuluyorum işte!
Sadist oyunlarına bir ukde koyma zamanı geldi...

Beni ölümüne tükettin ya acıtarak,
benim acımı belki de sen yaşarsın bundan böyle...